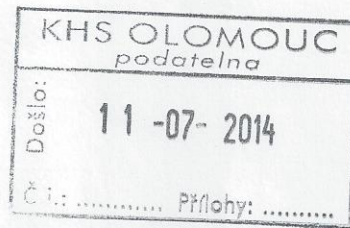

Mgr. Dana Chlupová

1. máje 4

779 00, Olomouc

Jívová, 9. července 2014

Věc: urgence stížnosti dle § 175 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

Vážený pane řediteli,

dne 12. června 2014 jsem Vám adresovala stížnost dle § 175 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, která dosud nebyla vyřízena v souladu se zákony České republiky, a proto Vás v návaznosti na správní řád žádám o její opětovné projednání.

Uvedenou stížnost jste pravděpodobně podstoupil k řešení na oddělení hygieny obecné a komunální, neboť jsem již dne 22. června 2014 obdržela odpověď od paní doktorky Čehovské, která dle mého zjištění nyní čerpá až do 21. července dovolenou, což je i důvod proč se obracím přímo na Vás. Uvedená odpověď trpěla právními vadami, které však způsobila třetí osoba. Doplnění jsem odeslala dne 23. června 2014. Nyní jsem obdržela sdělení (sp. značka: KHSOC/14183/2014), kde se mi paní doktorka Čehovská v této věci omlouvá. Zde však zdůrazňuji, že to nebyla její vina, ale obecního úřadu Jívová, jež je i subjektem (zřizovatelem školy a vlastníkem předmětných pozemků), na jehož nezákonnou činnost si stěžuji.

Předmětem tohoto dopisu je tedy právě sdělení sp. značky: KHSOC/14183/2014 zde dne 2. července 2014, které je dle mne v rozporu s právním řádem České republiky. Důvodem je mj. následující tvrzení: „KHS se domnívá, že se jedná o obtěžování tzv. sousedským hlukem, což je řešeno, jak již uvedeno zákonem č. 89/2012 Sb.“ Zde mi prosím dovolu citovat § 2 písm. p) nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, jež v našem právním řádu ukotvuje Směrnici Evropského Parlamentu a Rady 2002/49/ES. Uvedené zákonné ustanovení tedy zní:

„sousedským hlukem hluk působený hlasovými projevy lidí a zvířat a činnostmi spojenými s běžným užíváním bytu, bytového domu, rodinného domu, stavby pro rodinnou rekreaci a pozemků k nim náležícím.“

Z uvedeného vyplývá, že sousedský hluk nelze vztáhnout na hlasové projevy lidí obecně, ale pouze na hlasové projevy lidí, které jsou spojeny s běžným užíváním bytu, bytového domu, rodinného domu, stavby pro rodinnou rekreaci a pozemků k nim náležícím. Výklad, který zastává KHS by pak byl

v rozporu i se samotnou Směrnicí 2002/49/ES, neboť ta hodnotí hluk ve venkovním prostředí, tedy škodlivé zvuky vytvořené lidskou činností (viz čl. 3 písm. a Směrnice 2002/49/ES), a to právě mimo sousedský hluk. Její oblast působnosti je přitom přímo vztažena na „hluk ve venkovním prostředí, kterému jsou vystaveni lidé zejména v zastavěných oblastech, ve veřejných parcích nebo tichých oblastech aglomerací, v tichých oblastech ve volné krajině, v blízkosti škol, nemocnic a jiných citlivých budov nebo oblastí“ (viz čl. 2 odst. 1 Směrnice 2002/49/ES). Moje stížnost směřuje proti činnosti na nádvoří školy, jejímž zřizovatelem je Obec Jívová. Nemůže tedy jít o sousedský hluk.

Uvedené nádvoří je z jedné strany ohraničeno budovou školy (od tzv. „hřiště“ vzdálena cca 5 m), z druhé farním kostelem sv. Bartoloměje (od tzv. „hřiště“ vzdálen cca 10 m), ze třetí naším bytovým domem (od tzv. „hřiště“ vzdálen cca 8 m) a na čtvrté straně sousedí s domy na náměstí. V prostoru o rozměrech cca 30 x 30 m (samotné „hřiště“ má rozměry podstatně skromnější), ohraničeném starými kamennými budovami, z nichž dvě jsou kulturními památkami se prohání deset až dvacet dětí a adolescentů, a to od čtvrt na osm ráno do soumraku (během školního roku k této činnosti nedochází po dobu výuky, což jsou tak čtyři až pět hodin denně, samozřejmě s výjimkou přestávek, hodin tělesné výchovy a provozu školní družiny).

KHS uvádí, že tuto činnost nelze změřit. S tím souhlasit nemohu. Dělalí jsme množství orientačních měření, která jasně prokazují jednání v nesouladu se zákony. Jako absolventka oboru matematika a fyzika přírodovědecké fakulty dokážu určit, že pokud má křik ve vzdálenosti jednoho metru hodnotu 80 dB, pak je v souladu s hygienickými limity až ve vzdálenosti okolo 60 m (počítám i korekci pro hluk s výrazně informačním charakterem), a to na volném prostranství, nikoliv v uzavřeném prostoru, kde dochází k četným interferencím.

Předmětem mé stížnosti není navíc provoz nádvoří pro účely školy, ale jeho využití v podobě tzv. „veřejného hřiště“ jehož provoz musí být ošetřen příslušným provozním řádem (už i proto, že je tam doskoková plocha využívaná i jako pískoviště). Domnívám se, že uvedený řád musí být dle § 100 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, schválen orgánem ochrany veřejného zdraví. Nedokážu si představit, že tento orgán schválí provoz hřiště v rozporu s hygienickými limity hluku. Kde jinde by měla být tichá oblast než v památkově chráněném území přímo vedle významné sakrální stavby, kterou je dle Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje i farní kostel sv. Bartoloměje v Jívové. Náš bytový dům je památkově chráněný objekt bývalé barokní fary, který má směrem na tzv. „hřiště“ jen původní barokní okna. Vyměnit je nemůžeme a ani nechceme, s tím, že protopíme více jsme srozuměni, ale proč se máme v rozporu s právním řádem nechat týrat hlukem. Myslím, že obě budovy je možno vnímat jako „citlivé“ (viz Směrnice 2002/49/ES a ústavní zákon č. 2/1993 Sb.), v první z nich je z výše uvedených důvodů podstatně ztížena modlitba, ve druhé životní podmínky.

Systémově mne mrzí, že se s touto stížností musím obracet na orgán veřejné ochrany zdraví. Je logické to vyřídit na úrovni obce. Naše pokusy však selhaly, asi stejně jako zanést náš dům řádně do evidence bytových domů. „Hřiště“ bylo vybudováno načerno, s tichým souhlasem odboru školství a kultury městského úřadu Šternberk. Já jsem osočována z toho, že nemám ráda děti, sama mám čtyři, jež poměrně intenzívně sportují. Chci jen, abychom si mohli přispat, jít na zahradu a neposlouchat křik a rázy od míčů. Jsem srozuměna s tím, že stejnou aktivitu vyvíjí škola a její školní družina, ale odmítám, aby to přecházelo v tzv. „veřejné hřiště“.

Jsem tedy přesvědčena, že KHS je dle Směrnice 2002/49/ES, zákona č. 258/2000 Sb. a nařízení vlády č. 272/2011 Sb. v této věci příslušným orgánem, který by měl v dané lokalitě (stavební parcela č. 56, katastrální území Jívová 661406) zajistit dodržování příslušných hygienických limitů hluku. Jsem přesvědčena, že systémově nemůže být na této parcele povolen provoz jakéhokoliv hřiště, a to především s ohledem na blízkost významné sakrální stavby (citlivá stavba) a památkově chráněné území (citlivá oblast). Předpokládám tedy, že provoz uvedeného sportoviště není nad rámec využití základní školy a její školní družinou možný.

Domnívám se, že má dlouhodobá expozice nadměrnému hluku ze sousedního stavebního pozemku 56 v denních hodinách a pozemkové parcely 27/1 v nočních hodinách (což je souběžně řešeno občanskoprávním sporem a úkony dle trestního zákoníku) vedla i k mým fyziologickým potížím, pro které se teď léčím v nemocnici ve Šternberku. Obdobné problémy začínají mít v tomto ohledu i ostatní členové mé rodiny. Žádám Vás tedy o řádné posouzení situace a nalezení řešení. Děkuji.

S pozdravem

Dana Chlupová

MUDr. Zdeněk Nakládal, PhD.
Ředitel KHS Olomouckého kraje
Wolkerova 6
779 11 Olomouc